

כאשר הפסדי "סולל בונה" כבר הרקיעו לשחקים, עוד המשיכו בכירי הקונצרן בשלהם: זייפו קבלות אש"ל וכיבודים, התארחו במיסעדות יוקרה, גם בשבתות ובחגים, בימי חופשה ומחלה ועם כל המישפחה

זולל שותה בע"מ

מוהליבר 12 בתל-אביב, כמו ניקי, אשר במיגדל-שלום. ארקוש ידע גם לגבות בחברה, מקופת הקונצרן, קנסות-חניה שהוטלו על מכוניתו, או רמייחניה ששילם כנגמליהתעופה בן-גוריון. "זאת היתה הנורמה. כך היה מקובל בסולל בונה" התגונן טוביה ארקוש כשפניתי אליו לשמוע את תגובתו על מימצאי-הביקורת כגיין התנהגותו כמנהל-המחוז היותר גדול של הקונצרן בישראל.

הבן אכל קצת חומס

כך דיבר: "לא אכלתי מתחת לשולחן במיסעדות. כמנהל מחוז, ניהלתי הרבה מאוד עסקות. במקום לאכול בבית, אספתי את כל נותני-העבודה למיסעדות. איני רוצה שתמיד יזמינו אותי. חדלתי מכך לפני שישה או שבעה חודשים. כאשר המצב התחיל להחמיר בחברה.

כבר לא הלכתי לטריאנה. קודם הזמנתי אנשים כמו שלמה אליהו. אנו בונים את פרויקט העיר שלו. ליד בניין העירייה. מה אתה רוצה, שאזמין אותו למיטבח-הפועלים? כאשר חותמים עסקות, רוצים החותמים להסתכל לעיניים שלך. הזמנתי אותם למיסעדה. כך האמינו שלא יסדרו אותם. גם את אלפרד אקירוב הזמנתי למיסעדה טריאנה..."

השחלתי שאלה: אבל מדובר בעיקר באכילה במיסעדות בשבתות, בימי מחלה שלך או בת קופה שהיית בחופשות.

ארקוש: "גם בשבתות אני נוסע לראות מיג' רשים ולעשות עסקות."

— גם בחופשות, גם בעת מחלתך?

— כן, גם בחופשה. יכול להיות."

— ואכלת במיסעדות על חשבון סולל בונה גם כשהיית חולה?

ארקוש: "מה זה? חולה? אולי יש טעות בקבלה, בחשבון?"

— וגם בנד, ערן, אכל במיסעדות על חשבון סולל בונה?

לאותן ארוחות-חנים שהוא ואורחיו נהנו מהן.

- הנהלת החשבונות של סולל בונה במחוז תל-אביב, הנמצאת תחת אותו מנהל מחוז ארקוש, חייבה במיקרים הנ"ל את חשבון "מיוזון וכי בודים" מבלי כל אבחנה אם הסועד היה בתחום הזכאות לאש"ל (פטור ממס) או לא.
- נמצאו מיקרים אחרים שבהם סעד בנו של מנהל המחוז — ערן ארקוש — במיסעדה טלה

● מנהל המחוז סעד במיסעדה (טריאנה) בימי שבת, חופשה או מחלה, במימון המחוז. בכל פעם סעדו יחד עימו עוד ארבעה עד חמישה אנשים. העלות הממוצעת היתה 60 דולר לכל סעודה, עבור כל המשתתפים בה.

● הקבלות שהוגשו היו "סתומות" ונעדרות פירוט כנדרש. כשני מיקרים נמצאו "קבלות", שהתאריך המקורי עליהן היה יום השבת, אך

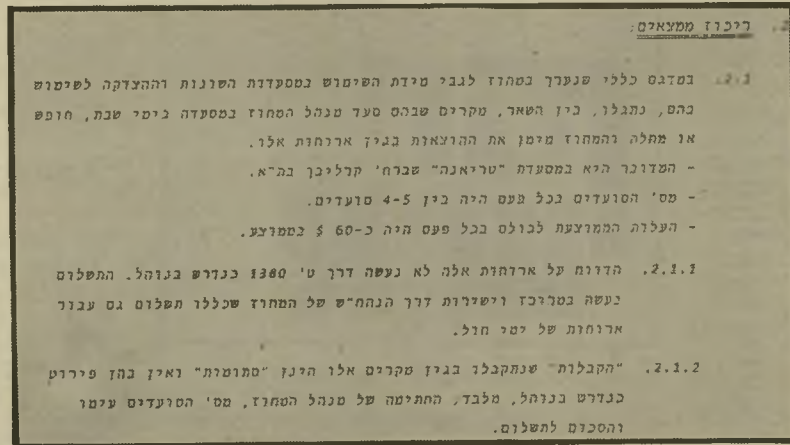
רסום ב.סולל בונה: החברה העניקת ש"קרה ופשטה את הרגל, אוהבים מאוד את הזלילה במיסעדות-יוקרה על חשבון החברה. הם מגלים נדיבות מפליגה על חשבון החברה, בהר מים אל שולחן-הארוחה גם את בני-משפחתי תיהם וירידיהם. הם אוכלים בכל פה, ממש זוללים, והשתיה כרת. יום הבילוי האהוב עליהם במיוחד הוא השבת, שבו שובתת כל מלאכה, אך הם אינם מדירים רגלם מן המיסעדות גם בחופשתם, ואפילו בעת שהם רשומים בסולל בונה כנעדרים מן העבודה בשל מחלה. והקונצרן, הטובע בחובות ובגירעונות, משלם מחוסר בקיאה, כדי לא להביך את מנהליו, ששידבטו את חתימתם על הקבלות. ומשלמי-המיסים נתבעים לסייע ב"הבראת" החולה, רחמנא ליצלן, על פי "תוכנית" שגיבש והמליץ עליה בכל לב ראש-הממשלה שמעון פרס.

הם גם מזויפים קבלות ומשנים תאריכים כדי לזכות בתשלום האש"ל והכיבודים, שאין להם כל זכאות להם עליפי נוהלים שהופצו בקרב הבכירים בעשור האחרון.

האב חתם עבור הבן

ל חידת הביקורת הפנימית של הקוני צרן הכינה דוח פנימי שלא ערב במיוחד למנהל היחידה, זאב קריב (העולם הזה 26.3.86), שכתרתו: ביקורת עלויות ופעילויות של הנהלת מחוז תל-אביב." מעליה מובלטת מילה חשובה אחת: "סודי".

המבקרים מצאו, בין היתר, את העובדות הבאות, המתייחסות אל טוביה ארקוש, מנהל מחוז תל-אביב של סולל בונה, אך הן ממחישות מצב קיים בקונצרן ויכולות לשמש כבואה מציאותית בחברה המסורבלת:

הדוח הסודי של המבקר

אש. שמו של הבן, ערן, נכלל בין השמות של שאר הסועדים מהמחוז ועל החשבונות החד-שיות חתום מנהל המחוז (האב, טוביה ארקוש). הביקורת מסיימת פרק זה בהערה סרקסטית: "בבירור שנעשה כחוז-אדם נתברר כי אין עונד בשם כזה במחוז".

מועד זה נמחק ו/או שונה לתאריך סמוך אחר, בלא שום חתימה מתאימה של אחד הצדדים ליר המתיקות.

● המחוז מימן למנהלו ארקוש את ארוחותיו כמשך שנים במיסעדות היקרות שלא במיסגרת הנוהלים הקיימים. למנהל המחוז לא היתה זכאות

"זאת היתה הנורמה!"

ה ביקורת קיבצה בכמה טבלות דוגמות מרכזי הזלילה של טוביה ארקוש ואורחיו: אחת הטבלות מראה כי הנ"ל חתם על קבלות בשווי 768 דולר — בילוי במיסעדה עשר שבתות בחודשים ינואר-אוקטובר 1984; פעם בחופשה באוגוסט 1984 ופעם במחלה בנובמבר 1984.

מיספר הסועדים היה מארבעה עד חמישה. הביקורת מביאה גם דוגמות וטבלות ממיסעדה טלה אש וממלון אסטוריה, לצד המיסעדה טריאנה. שמות הסועדים לצד ארקוש — או מהות הסעודה — לא צוינו, כנדרש בנוהל. גם כאן מדובר בסכומים נכבדים של מאות דולארים — הכל באותה שנת זלילה של 1984, כאשר מצבת החובות נטו של סולל בונה הרקיעה ל-198 מיליון דולארים.

טוביה ארקוש לא פסח על מיסעדות יותר צנועות, השוכנות לא הרחק ממישרו ברחוב

המישטרה חוקרת

היחידה לחקירות הונאה במישטרה אוספת כבר כמה שבועות מיסמכים על סולל בונה המצביעים לכאורה על שחיתויות, גניבות, קבלת טובות הנאה ועוד — פרשיות מסובכות שבהן מעורבים בכירים בקונצרן וגם ותיקים במפלגת-העבודה.

המבקר הפנימי של הקונצרן, שלמה כצמן, שפוטר מהחברה, הודיע לאנשיו בסולל בונה כי העביר למישטרה את הטיבול בחומר שנצבר אצלו: חקירתו בפרשת השחיתות הגדולה ברעננה (העולם הזה 26.3.86).

המישטרה בודקת חשדות לפיהן אירגון בעלי מלאכה בע"מ פרויקט שמקימה סולל בונה ברעננה, הוקם ביוזמת מנכ"ל סולל בונה שרגא רוטמן — שהתפטר-התפוסט לאחרונה — כדי לזכות בקרקע ממינהל-מקרקעי-ישראל ללא מיכרז ובמחירים נמוכים, וגם כדי להימנע מתשלום מיסי רכישה כמתחייב בחוק. במינהל-המקרקעין מצוי תיק בונשא מיבני מלאכה, רעננה.

בפרשה מעורבים יעקב סטוינסקי, מנהל החברה הפרטית מיבני אירגון בעלי מלאכה ברעננה בע"מ, הוא היה מזכיר המיפלגה ברעננה בשנים 1979-1981. כן מעורב בפרשה המסתעפת שימעון דורון, שהיה מזכיר מועצת-המועלים בעיר, ועוד דמויות מרכזיות בעיר ובמיפלגת העבודה המקומית.

קבלה של ארוחת ארקוש, אני כבר לא אוכל במיסעדות!